

પ્રકાશન નં. ૧૩

મીલાદુલ્લો આનો બોહિનીએ રજૂલ (સત્તાલાહુ અટૈહી વસત્તામ)

લેખક : ડૉ. ફાલ્લરૂહમાન મણી

અલ્લાહના નામથી જે બહુજ મહેરબાન પૂજકળ રહેમવાળો છે.

મીલાદુનનબીનું સ્થાન શરીઅતની નજરે

અહુમુદુલિલ્લાહિકફા-વ-સલામુન-અલા-ઈબાદિહિલગીનસ્તફાઅમ્માબઅદ : રબીઉલ અવ્યલનો મહીનો એ મહીનો છે જેમાં આકાએ નામદાર, તાજદારેમદીનહ અહમદે મુજતબા, મુહમ્મદ મુસ્તફા (સ.અ.વ.) નો જન્મ થયો, આ હિસાબે ચોક્કસ આ મહીનો ધણો જ ખુશીઓનો મહીનો છે, પણ આ જ મહીનામાં આપ (સ.અ.વ.) નો અવસાન થયુ. જે હિસાબે આ મહીનો એક રીતે ગમ અને શોકનો પણ મહીનો છે. જેથી કરી આપણે આપણી ધારણા અને મરજીથી કંઈ કરવાને બદલે કુર્અન, હદીષ અને સહાબાઓ (રિઝ.) ના અમલના પ્રકાશમાં જોવું જોઈએ કે, આ મહીનામાં જે ધણા ખરા મુસલમાનો ઈટ મીલાદુનનબી તેમજ બારમી વફાત મનાવે છે તો તેનું શરીઅતની અંદર શું સ્થાન છે ? જો શરીઅતની અંદર તેની સાખિતી પૂરવાર થાય તો અવશ્ય મનાવવું જોઈએ. પણ જો કિતાબ (કુર્અન) અને સુન્નત (હદીષ) તેમજ સહાબહ (રિઝ.) ના અમલ દ્વારા તેની સાખિતી ન મળતી હોય તો પછી કંઈપણ શંકા-કુશંકા રાખ્યા વગર તેને છોડી દેવું જોઈએ.

ઈરલામ એક સર્વાગ્રહી અને સંપૂર્ણ દીન છે

અલ્લાહિતાલાએ ઈન્સાનોને સદમાર્ગે દોરવવા ધણા જ અભિબયા અને રસૂલોને મોકલાવ્યા. સોથી આખરે તેમની હિદાયત અને સદમાર્ગે દોરી જવા માટે તેમજ તેમને એક સંપૂર્ણ વ્યવસ્થિત જીવનધારા અર્પણ કરવા માટે સૈયિદુલ મુર્સલીન ખાતમુન્નબિયીન હજરત મુહમ્મદુર્રસુલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ને પયગંબર બનાવી મોકલ્યા. જેમણે ૨૩ વરસની પયગંબરી મુદ્દતમાં અલ્લાહિતાલાના આદેશો સંપૂર્ણપણે આપણા સુધી પહોંચાડી દીધા. તેમજ ઈન્સાનો અને જિન્નાત માટે જેટલી લાભદાયી અને શ્રેષ્ઠ વસ્તુઓ હતી, તેમજ જેમાં દુનિયા અને આખિરતની ભલાઈએ સમાચેલી હતી તે તમામ વસ્તુઓને આપ (સ.અ.વ.) એ ખોલી ખોલીને બચાન કરી દીધી. અને જે વસ્તુઓ દીન અને દુનિયાના સંબંધમાં તેમના માટે નુકસાનકારક હતી તેનાથી તમામ લોકોને ચેતવી દીઘેલ છે. કેમ કે, અલ્લાહિતાલા તરફથી તમામ અભિબયા (અ.સ.) ને તેની જવાબદારી સોંપવામાં આવી હતી. જેમ કે, ખુદ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે કે, મારી પહેલા જેટલા પણ અભિબયા (અ.સ.) આવ્યા. તેમની ઉપર વાજિબ (જરૂરી) હતું કે, તેઓ ઉમ્મતને દરેક તે વસ્તુ તરફ દોરવણી કરે જેના વિશે તેમને જાણ થાય કે, તેનાથી કોઈ ભલાઈ અને લાભ છે. અને તેમને માલૂમ પડતી દરેક તે વસ્તુઓથી ડરાવે જેમાં તેમના માટે બુરાઈ અને નુકસાન હોય.

(સહીહ મુસ્લિમ ૩/૧૪૭૩ (૧૮૪૪) વસુનનઇબનેમાજહ ૨/૧૩૦૯ (૩૮૫૯)

અને તબ્રાનીમાં સહીહ સનદ્ધી રિવાયત આવે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું કે, જેટલા પણ કામો અલ્લાહના રાજુપા તેમજ અલ્લાહની નજીદીકી હાસલ કરવાના છે તે તમામ મેં બતાવી દીધા છે અને જેટલા પણ કામ

અલ્લાહથી દૂર કરનારા અને અલ્લાહની નારાજગીના છે તે તમામ કામોથી અમોએ તમને રોકી દીધેલ છે. (જઈ અને મોજૂઅ રિવાયત પાના નં. ૬)

આથી માલૂમ પડ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ પોતાની ઉમ્મતને ઈબાદતો, મામલાઓ, માન્યતાઓ અને ચારિત્ર, આદતો ખિ. તમામ કામોના સંબંધમાં અલ્લાહના હુકમો પિગતવાર બતાવી દીધેલ છે.

અને આ એક ઈન્કાર ન થઈ શકે તેવી હકીકત છે કે, અલ્લાહતાલાએ તાલીમ અને પ્રચારની જે જવાબદારી આપ (સ.અ.વ.) ને સોંપી હતી તેને આપ (સ.અ.વ.) એ સંપૂર્ણ રીતે નૈતિક જવાબદારી સમજુ પહોંચાવી દીધી અને નાની મોટી તમામ લાભદારી વસ્તુઓ ઉમ્મતને બતાવી દીધી. ત્યાં સુધી કે ગેરમુસ્લિમો પણ સહાબહ (ર.અ.) ને કહેતા કે, તમારા નબીએ તો તમને દરેક વસ્તુની તાલીમ આપી દીધી છે ત્યાં સુધી કે કરાએ હાજત પેશાબ/પાયખાનાના નિયમો પણ બતાવી દીધા છે. હજરત સલ્માન ફારસી (રઝ.) ને કોઈએ એ જ વાત કહી તો જવાબમાં તેઓએ ફરમાવ્યું કે, હા અમારા રસૂલ (સ.અ.વ.) એ અમને દરેક વસ્તુની તાલીમ આપી છે અને કરાએ હાજતના આદાબ, નિયમોના સંબંધમાં પણ અમને બતાવેલ છે. આપ (સ.અ.વ.) એ અમને પેશાબ-પાયખાને જતી વખતે કિબ્લાની દિશામાં બેસવાની મનાઈ ફરમાવે છે. અને અમને હુકમ આપેલ છે કે, જમણા હાથથી ઈસ્તિતજ્ઞા (તહારત, સફાઈ) ન કરવી જોઈએ અને ઈસ્તિતજ્ઞા કરવામાં ત્રણ પદ્ધથરથી ઓછા ન લેવા જોઈએ. તેમજ જાનવરોના મળ (લીડી અથવા છાણ) અને હાડકાથી ઈસ્તિતજ્ઞા ન કરવું જોઈએ.

(સહીહ મુસ્લિમ ૧/૨૨૩ (૨૫૨) સુનન અબીઇદાઉદ ૧/૧૭ (૭) સુનનતિમ્રિતી ૧/૨૪ (૧૫) સુનન નસૈ ૧/૮ (૪૧) ઈબ્નોમાજણ ૧/૧૫ (૩૧૫)

એવી રીતે અલ્લાહતાલાએ ઉમ્મતને એક એવો સંપૂર્ણ અને જામેઅ (સર્વગ્રાહી) દીન અતા ફરમાવેલ છે જેમાં કંઈપણ ખોટ નથી. જેમ કે અલ્લાહતાલાનો ફરમાન છે કે, અલ્યૌમ-અકમલતુલકુમ-દીનકુમ-વઅતમમતુઅલેકુમ-નેઅમતી-વરઝીતુ-લકુમુલ ઈસ્લામ-દીનન (સુરાએ માઈદણ ૩)

“આજે અમોએ તમારા માટે દીનને સંપૂર્ણ કરી દીધેલ છે. અને તમારી ઉપર મારી નેઅમતો તમામ કરી દીધેલ છે. અને તમારા માટે ઈસ્લામને દીન (મજહબ) તરીકે પસંદ કરી આપેલ છે.”

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ સંપૂર્ણદીન ઉમ્મતને પહોંચાવી દીધેલ છે

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ પોતાની ઉમ્મતની ઐરખ્યાહી (ભલાઈ) અને દીન પહોંચાડવામાં જરા પણ ઢીલ નથી કરી પરંતુ પ્રમાણિકતાથી આ ફરજને અદા ફરમાવી હજજતુલ પિદાઅ (અંતિમ હજ) ના પ્રસંગે ચાદગાર ખુત્બહ (પ્રવચન) માં લોકોને સંબોધિત કરી ત્રણ વખત પૂછ્યું અલા ! હલ-બલ્લગ-તુ ? હે લોકો શું મે તબ્લીગ અને રિસાલતનો સંપૂર્ણ હક અદા કરી દીધો ? શું મેં તબ્લીગ રિસાલતનો હક અદા કરી દીધો ? શું મેં તબ્લીગ રિસાલતનો હક અદા કરી દીધો ? લોકોએ કહ્યું, હા.

તો આપ (સ.અ.વ.) એ અલ્લાહને ગવાહ (સાક્ષી) બનાવી ત્રણ વખત ફરમાવ્યું, અલ્લાહુમ્મશ-હુદ. હે અલ્લાહ તું ગવાહ રહેજે, હે અલ્લાહ તું ગવાહ રહેજે, હે અલ્લાહ તું ગવાહ રહેજે. (સુનનઈબ્નોમાજ્હ ૨/૧૦૧૫ (૩૦૫૫)

કિતાબ (કુર્અન) અને સુનનત (હદીષ) થી ઈટેમીલાદની સાબિતી પૂરવાર થતી નથી

હવે જ્યારે એ જાણ થઈ ગઈ કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના આ દુનિયામાંથી પિદાય થતાં પહેલા આ દીન (ઇસ્લામ) સંપૂર્ણ થઈ ગયું અને તેમાં કોઈપણ કમી અથવા ખોટ બાકી રહી નથી અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ પણ ઈમાનદારીથી આ દીનને ઉમ્મત સુધી પહોંચાવી દીધો અને સહાબહ (રિ.અ.) તથા અલ્લાહિતાલાને તેના ઉપર સાક્ષી પણ બનાવી લીધો. તો હવે સંપૂર્ણ દીન આવી ગયા બાદ કુર્અન, હદીષની રોશનીમાં એ સંશોધન કરી જોઈએ કે, આ મહીનામાં ઘણા લોકો ઈટેમીલાદુન્નબી (સ.અ.વ.) મનાવવાની જે વ્યવસ્થા કરે છે તો શરીઅતમાં તેની શું હૈસિયત (સ્થાન) છે ?

જો આપ કુર્અનમજ્જુદનો શરૂઆતથી અંત સુધી અભ્યાસ કરશો તો એકપણ આચયત દ્વારા ઈટેમીલાદુન્નબી મનાવવાની સાબિતી નહી મળે. રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની નબુવ્વતની રૂપ વરસની જિંદગીની સીરતેમુબારકહ આપનું જીવનચારિત્ર આપના કથન, આપના અમલ અને આપની તકરીરો અને ખુત-બહુઓનું રીસર્ચ કરો. આપ તફસીર, હદીષ તેમજ સીરતના પુસ્તકોને ફંકોળો તો આપને કોઈપણ સહીહ સનદથી એ નહી મળે કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ પોતાના જીવનમાં પોતાના બથડિના સ્વરૂપમાં રબીઉલઅવ્વલ મહીનામાં ઈટેમીલાદ ઉજવી હોય અથવા તો આપ (સ.અ.વ.) એ તેમના માનનારાઓને તેને ઉજવવાનું હુકમ આપ્યું હોય.

જો ઈટેમીલાદુન્નબી શરીઅતનું કોઈ ભાગ હોત અને તેની કોઈ પિશેષતા હોત તો જેવી રીતે રમજાનની અને શબેકદ્રની ફકીલતો રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ બચાન કરેલ છે. તેવી રીતે રબીઉલઅવ્વલની પણ ફકીલત બચાન કરી હોત.

રસૂલુલ્લાહ(સ.અ.વ.) એ જેવી રીતે રમજાનુલ મુબારકમાં નમાજ, તરાવીહ, તિલાવતેકુર્અન, રાતે ઈબાદત કરવા માટે જાગવું ધિ. ઈબાદતોની વ્યવસ્થા ફરમાવી હતી. એવી જ રીતે રબીઉલઅવ્વલમાં ઈટેમીલાદની પણ વ્યવસ્થા ફરમાવી હોત.

જેવી રીતે આપ (સ.અ.વ.) એ ઝુલહજ્જહ, મુહર્રમ અને શાબાનની ફકીલતો બચાન ફરમાવી હતી તેવી રીતે રબીઉલઅવ્વલની ફકીલતો પણ આપ (સ.અ.વ.) એ બચાન ફરમાવી હોત.

જો આ મહીનામાં ઈટેમીલાદુન્નબી મનાવવા જુલુસ નીકાળવા - લાઈટનીગ રોશની કરવામાં કોઈ અજ ખવાબ હોત તો આપ (સ.અ.વ.) તેને જરૂર બચાન કરેલ હોત પણ જ્યારે નબી (સ.અ.વ.) થી જ કોઈ સાબિતી પૂરવાર થતી નથી તો તેનો સાફ મતલબ એ થયુ કે, ઇસ્લામની શરીઅતમાં તેની કોઈ ગણાના નથી અને જે લોકો આ કામો શરીઅતના કામો ઠેરવી અજ અને ખવાબના કામો બતાવે છે તો તેમનું કહેવું

એ થયું કે, ઈસ્લામ મજહબ અધ્યો હતો તેને અમે સંપૂર્ણ કરી રહ્યા છીએ. અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ ઘણા ખરા અજ ખવાબના કામો ઉમ્મતના લોકોને નથી બતાવ્યા અને અમે તેને જાહેર કરીએ છીએ.

યાદ રાખો, એવી કલ્પના કરવી પણ ઈમાન, ઈસ્લામ પિરુઝની છે. ડેમ કે, અલ્લાહિતાલાનો ફરમાન છે કે, વમાઆતા કુમુર્સૂલુ ફખુજ્ઝુ-વમાનહા-કુમઅનનહુફિન્તહુ. “જે રસૂલ (સ.અ.વ.) એ તમને આપેલ છે તેને લઈ લો - અને જેનાથી તેઓએ મનાઈ ફરમાવી છે તેને કરવાથી રોકાઈ જાવ.”

આપ જાણો છો કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ ઈદ્દી મીલાદ નથી મનાવી અને ન તો સહાબાઓને મનાવવા હુકમ આપી પ્રોત્સાહિત કર્યો એટલે મીલાદુન્નબી રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) દ્વારા અર્પણ થયેલી નથી. માટે જે લોકો તેની (ઇદ્દીમીલાદ) ની વ્યવસ્થા કરે છે તે લોકો રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના તરીકાને છોડી એક નવી વસ્તુ દીનમાં દાખલ કરી રહ્યા છે. જ્યારે કે કુર્અન અને ફરમાને રસૂલની અંદર દીનમાં નવી વસ્તુ દાખલ કરવાની સખત મનાઈ કરવામાં આવેલ છે.

અલ્લાહિતાલાનો ફરમાન છે કે, જે લોકો રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના ફરમાન અને હુકમોનો પિરોધ કરે છે તેવા લોકોને કરવું જોઈએ, તેઓને કોઈ ફિતનહ અથવા કસોટીમાં સપદાવવામાં આવશે અથવા તો તેમની ઉપર દર્દનાક (ગંભીર) અગ્રાબ ઉત્તરશે. (સુરએ નૂર આ.ન. ૫૩)

એક બીજુ જગ્યાએ અલ્લાહ ફરમાવે છે કે, અલબત્ત તમારા માટે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના મુખારક જીવનચરિત્રમાં શ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ છે તે લોકો માટે જે અલ્લાહ અને આખિરતના દિવસની તમજના રાખે છે તેમજ અલ્લાહને ખૂબ જ યાદ કરે છે. (સૂરએ અહ્રાબ ૨૧)

દીનમાં નવી વસ્તુ દાખલ કરવાની મના છે

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે કે, જે અમારા દીનની અંદર નવી વસ્તુ ઉપજાવી કાઢે (જે તેમાં નથી) તો તે નવી ઉપજાવી કાઢેલ વસ્તુ મર્દ્દુ (રદ્બાતલ) અને કબૂલ થવા લાયક નથી (સહીહબુખારી ૫/૩૦૧, સહીહ મુસ્લિમ ૩/૩૪૩ (૧૭૧૮) મુસ્નિદ અહ્મદ ૫/૨૭૦ (૨૨૮૭))

એક બીજુ હદીષમાં આપ (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું કે, તમે મારી સુન્નત અને તરીકાને અપશ્ય પકડી રાખો અને ત્યારબાદ મારા ખુલફાએ રાશિદીન (૪ ખલીફાઓ) ના તરીકાને જરૂર પકડી રાખો, તેને સારી રીતે (મજબૂત) પકડી રાખો અને દાંતોથી દબાવી ખૂબ જ મજબૂતીથી પકડી રાખો. અને દીનની અંદર નવી ઉપજાવી કાઢેલી વસ્તુઓથી દૂર રહો. તે એટલા માટે કે, દીનની અંદર દરેક નવી વસ્તુ બિદઅત છે અને બિદઅત ગુમરાહી (ભટકાવી દેનારી) છે.

બિદઅતો અને નવા કામોની બુરાઈઓનો એટલો મોટો ગુનાહ છે તેમજ મુસલમાનના દીનઈમાન માટે એટલો બધો નુકશાનકારક છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) સામાન્ય રીતે પોતાના દરેક ખુલ્બાઓમાં તેને બચાન કરવાની વ્યવસ્થા કરતા હતા. અને હમેશા પોતાના ખુલ્બાહમાં ફરમાવતા કે, “તેમા કોઈ શંકા નથી કે, સોથી શ્રેષ્ઠ વાત અલ્લાહની કિતાબ (કુર્અન) છે અને સોથી શ્રેષ્ઠ તરીકો હજરત

મુહુમ્મદ (સ.અ.વ.) નો તરીકો છે, અને તમામ કામોમાં સોથી ખરાબ કામો એ છે કે, જે દીનમાં નવા ઉપજાવી કાઢ્યા હોય અને દીનમાં ઉપજાવેલી દરેક નવી વસ્તુ બિદાત છે અને દરેક બિદાત (ગુમરાહી) (ભટકાવનારી) છે અને ગુમરાહી જહનનમમાં લઈ જનારી છે.”

(સહીં મુસ્લિમ ૨/પદ્ર (૮૫૭) ઇન્ડિયા ૧/૧૭ (૪૫)

સહાબાઓએ ઈદેમીલાદ નથી મનાવી શા માટે ?

સહાબા રિઝવાનુલ્લાહ અલેહિમ અજમઈન કે, જેમને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના ફરમાનોનું સોથી વધુ જાન (જાગાકારી) હતું, અને સોથી વધુ આપ (સ.અ.વ.) ને મોહબ્બત કરનારા તેમજ ઈસ્લામી શરીઅતનું સોથી વધુ ચુસ્ત રીતે પાલન કરનારા હતા. તેઓએ કદી પણ ઈદેમીલાદ મનાવવાની વ્યવસ્થા કરી ન હતી, કયારેય જુલૂસ નીકાળ્યું નથી, ન તો ૧૨ રબીઉલઅવ્વલે લાઇટનીગ રોશાની કરી અને ન તો કોઈ જશન મનાવ્યું. એવું શા માટે ? શું તેમના યુગમાં રબીઉલઅવ્વલનો મહીનો આવતો ન હતો ? અથવા આપની જન્મ તારીખ જ ત્યારે નહોતી આવી ? અથવા તેમને આજના ઈદેમીલાદ મનાવાનારાઓ માફક રસૂલ (સ.અ.વ.) થી મોહબ્બત ન હતી ? અથવા કંજુસાઈ તેમજ દુનિયાના કામો કરવાથી તેમને નવરાશ જ મળતી ન હતી ? હા-શા-પ-કલ્લા. (આવું બને જ નહીં) એવું જરાય નથી કેમ કે, સહાબહ (રિઝ.) કરતા વધીને આપ (સ.અ.વ.) થી મોહબ્બત કરનાર કોઈ હતો જ નહીં. તેઓએ તો આપ (સ.અ.વ.) થી મોહબ્બત પોતાના જીવ અને પોતાના સત્રીબાળકો અને પોતાના મા-બાપ કરતા વધુ કરી હતી.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) નું ફરમાન છે કે, કોઈ (મુસલમાન) ત્યાં સુધી મોભિન નથી થઈ શકતો જ્યાં સુધી કે હું (મુહુમ્મદ સ.અ.વ.) તેની નજરમાં તેના બાપ અને પુત્રો (ઓલાદ) તેમજ સમગ્ર લોકોથી વધારે પ્રિય ન બની જાઉ અને હમેશા તેમની નજર સમક્ષ રહું.

(સહીં બુખારી ૧/પ૮ (૧૫) સહીં મુસ્લિમ ૧/૫૭ (૭૦)

હિજરતઅલી (રિઝ.) પોતાની જાનની પરવાહ કર્યા વગર હિજરતની રાત્રે આપ (સ.અ.વ.) ની પથારીમાં સૂઈ ગયા હતા, હિજરત અબૂબકર (રિઝ.) એ જેવી રીતે આપને સાથ આપી ગારેખોરમાં આપને આરામ આપવાની સગવડ કરી હતી અને ઓહં ધિ. ચુંઝ વખતે સહાબાઓએ સમર્પણ થવાની મર્દાનગી ટેખાડી હતી અને હુટૈબિયહ કરાર વખતે મોહબ્બત/બલિદાન અને ફીદા થઈ જવાના જે અદ્ભુત કારનામાઓ કરી બતાવ્યા હતા કે, જેનાથી ધિરોધીઓ પણ પ્રભાવિત થતા હતા તે તમામ ગાથાઓ ઈસ્લામી ઈતિહાસમાં આલેખાયેલ છે. એ જ પ્રમાણે હિજરત અબૂબકર (રિઝ.) હિજરત ઉસમાન (રિઝ.) તેમજ અન્ય માતબર સહાબાઓએ ઘનદોલત સમર્પિત કરવાના જે દાખલાઓ બેસાડ્યા છે તે પણ તવારીખના પાનાઓમાં સોનેરી અક્ષરે આલેખાયેલ છે. અતે એક સવાલ પૈદા થાય છે કે, આ તમામ જાન અને માલ સમર્પણ કરનારા સહાબાઓએ શા માટે આપની પિલાદત (ઈદ-મીલાદુન્નબી) નો ઉત્સવ ઉજવ્યો નહીં ? ત્યાં સુધી કે, હિજરત અબૂબક, હિજરત ઉમર (રિઝ.) તો આપના સસરા હતા, અને હિજરત ઉસમાન (રિઝ.) તેમજ

હજરત અલી (રિઝ.) તો આપના જમાઈ હતા, અને હજરત ફાતિમા (રિઝ.) તો આપની વ્હાલસોથી પુત્રી હતી, હજરત આઈશાહ (રિઝ.) અને હજરત હક્સાહ (રિઝ.) તો આપની પવિત્ર પત્નીઓ હતી તેમજ હજરત હસન (રિઝ.) અને હજરત હુસૈન (રિઝ.) આપના નવાસા હતા.

શું તેઓને આપ (સ.અ.વ.) થી એવી મોહબ્બત ન હતી જેવી મોહબ્બત આજે ઇટિમીલાદુન્નબી મનાવનારાઓને છે ? અથવા એ કે, તેઓએ તેને બિદાત અને શરીઅત પિરુઢનો અમલ સમજુ તેમ કરવાથી દૂર રહ્યા, અથવા એમ કે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ પોતાના જીવનમાં કયારેય પિલાદતનો ઉત્સવ (Birthday) મનાવ્યો ન હતો અને ન તો કોઈને મનાવવા માટે હુકમ આપી પ્રોત્સાહિત કર્યો હતો. તેમજ પોતાની તરફથી કોઈ સંકેત પણ સૂચવ્યો ન હતો. એટલા માટે તેઓએ લકડ-કાન-લકુમ-ફી-રસૂલિલ્લાહિ-ઉસ્વતુન-હસનહ (અલ્અહ્�ઝાબ ૨૧) ઉપર અમલ કરી એ રીતના ઉત્સવ મનાવવાની વ્યવસ્થા કરી નહતી. અને ચોક્કસ ઉપર આલેખાયેલી આખરી વાત જ દુરસ્ત છે.

એટલા માટે જ્યારે નબુવ્યતના યુગમાં, ખુલફાએ રાશિદીનના યુગમાં, સહાબાઓના યુગમાં તેમજ સહાબાઓના તાબેદારો તાબેદારના યુગમાં, ચારેય ઇમામોના યુગમાં તેનો અસ્તિત્વ જ ન હતો, તેમજ અમારા અસ્લાફ (પૂર્વજો) એ પણ કયારેય આ ઉત્સવ નથી મનાવ્યો તો ચોક્કસ આ ગુનાહિત બિદાત છે. માટે તમામ મુસલમાનોએ તેમ કરવાથી બચવું જોઈએ.

આજે જે લોકો ૧૨, રબીઉલઅવ્વલની રાત્રે મીલાદુન્નબીનો ઉત્સવ મનાવી રાત્રે ખૂબ જ રોશાની કરે છે અને જુલૂસો નીકાળે છે, છાપાઓ-પોસ્ટરો તેમજ બીજા માદ્યમો દ્વારા જોરશોરથી તેનો પ્રચાર કરે છે. તેઓને એ સાબિત કરવું જોઈએ કે, સરકારે દોઆલમ (સ.અ.વ.) એ એવી રીતે એલાન કરવાનું સૂચન કર્યું છે ? તેમજ આપ (સ.અ.વ.) અને તેમના સહાબાઓએ આ ઉત્સવ ઉજવ્યો છે ?

ઇટેમીલાદ એ ફાતેમી (શિયાવર્ગ) ની સ્થાપના છે

ભરોસો રાખો કે, ઇટિમીલાદુન્નબી (સ.અ.વ.) ના ઉત્સવના સબૂત (સાબિતી) રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) તેમજ તેમના સહાબાઓ (રિઝ.અ) થી કયારેય પણ પૂરવાર નહીં થઈ શકે. કેમ કે, તેની સ્થાપના સોપ્રથમ ફાતેમીઓ (શીયાઓને એક વર્ગ) એ કરી છે. અમુક લોકોનું કહેવું છે કે, તેનો સ્થાપક મુલ્લા ઉમર બિનમુહમ્મદ હતો અને તેની શરૂઆત સંપૂર્ણ દીનના સતત્યુગના સૈકાઓ બાદ હી. સન ક૦૪માં થઈ. ત્યારબાદ તેને દરાકના અર્બલ શહેરના પૈભવખિલાસી હાકેમ અબુસઈદ અલીબિન સુબકતગીને પિદ્ધિવત રસમ બનાવી. જે મુજફ્ફિતુનીનના નામે ઓળખાતો હતો. ખુલાસો એ કે, આ બિદાતની સ્થાપના ઇસ્લામી સતત્યુગના ઘણા સૈકાઓ પણી થઈ એન તેની કોઈ ફક્તિ કુર્ચાન, હંદીષમાં આલેખાયેલ નથી. તેમજ તેમાં કોઈ અજ અને ખવાબ પણ નથી.

ઇદેમીલાદથી થતા નુકસાનો

ફક્ત એટલું જ નહી કે, ઇદેમીલાદનો કોઈ ફાયદો અથવા સાબિતી નથી પણ તેની ફરજીલત અજ અને ખવાબ મળવાનું પણ શરીરાત દ્વારા પ્રમાણિત થતું નથી. અલબત્ત તેનાથી દીન અને દુનિયાના ઘણા નુકસાનો છે. જેમાંથી અમુક આ પ્રમાણો છે.

૧) બિદઅતનો પ્રકાર : ઇદેમીલાદ કરનારાઓ બિદઅતનો સ્વીકાર કરે છે અને બિદઅત પિશે અલ્લાહના રસૂલ (સ.આ.વ.) એ ફરમાવ્યું છે કે, કુલ્લુ બિદઅતિન ઝલાલહ-વકુલુઝલાલતિનકિનાર

(સહીહમુસ્લિમ ૨/પદ્ર (૮૯૭) ઇન્જેમાજૃ ૧/૧૭ (૪૫)

દરેક બિદઅત ગુમરાહી છે અને દરેક ગુમરાહી જહનનમાં દાખલ કરનારી છે. એટલા માટે જ અલ્લાહમહ અહમદ બસરી તેમની કિતાબ અલ્કોલુલ્મુઅતમદમાં ફરમાવે છે કે, ચારેય મજહબના ઉલમાઓ મીલાદના અમલને વખોડી કાઢવામાં સહમત છે.

૨) ઈસાઈઓની સાથે સમાનતા : એ લોકો ઈસાઈઓની સાથે સમાનતા સાધનારાઓ છે. કેમ કે, જેવી રીતે ઈસા (અ.સ.) નો જન્મદિન કિસમસ-ડે તહેવાર રૂપે મનાવવામાં આવે છે એવી જ રીતે મુસલમાનોનો એક વર્ગ રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) ની જન્મતારીખે ઇદેમીલાદ મનાવે છે. પણ રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) એ ચુંદી, નસરાની તેમજ અજમી (ગેરઅરબ) મુશરિકોની સમાનતા ઘારણા કરવાની મનાઈ ફરમાવેલ છે. ફરમાન છે કે, મનતશબ્દહ-બિકોમિન-ફહુય-મિનહુમ (મુસ્નાદઅહમદ ૨/૫૦ સુનન અબીદાઉદ ૪/૩૧૪) (૪૩૧) જે (મુસલમાન) અન્ય કોમની સમાનતા ઘારણા કરે તે તેમનામાંથી જ છે. અને અલ્લાહતાલા ફરમાવે છે કે, “અને જે હિદાયત જાહેર થઈ ગયા પછી રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) પિરદ્દ (અમલો) કરશે તેમજ ગેરમોભિનોનું માર્ગ (પ્રથાઓ) અખત્યાર કરશે. અમે તેને તેના જ માર્ગ ઉપર જવા દેશું કે જે ઇસ્લામથી પિમુખ થઈ તેણે અપનાવેલ છે. ત્યારબાદ તેને જહનનમાં દાખલ કરી દેવાશે જે ઘણી જ ખરાબ જગ્યા છે.

(સુરાએ અન્નિસાાં ૧૧)

૩) રસૂલુલ્લાહની શાનમાં અતિરેક : ઇદેમીલાદની મજલિસોમાં સાધારણ રીતે રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) ની શાનમાં અતિરેક કરવામાં આવે છે. અને નબી (સ.આ.વ.) ને એવા ગુણોથી નવાજવામાં આવે છે, જેમનો કોઈ સચોટ પુરાવો નથી. તેમાં ઘણી જ શિર્ક અને કુફ્ઝની વાતો કહેવામાં આવે છે અને નબી (સ.આ.વ.) ને તે તેમના નબુવ્યત, રિસાલતના બલ્કે સ્થાનથી ઉપાડી ઉલુહિયત અને રૂબૂભિયત (પૂજ્ય નિર્માણ) ના માલિક બનાવી દેવામાં આવે છે. અને આપ (સ.આ.વ.) થી જુદી જુદી વસ્તુઓ માટે દરખાસ્ત કરવામાં આવે છે. જ્યારે કે રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) એ સખ્તાઈથી તેમ કરવાની મનાઈ ફરમાવેલ છે.

નબી (સ.આ.વ.) એ ફરમાવ્યું, જેવી રીતે નસારાઓએ ઈસા-બિન-મર-ચમ પિશે અતિરેક કરી તેમની હંદથી વધારે (અનહંદ) આગળ વધાવી દીધેલ છે. એવી રીતે તમે લોકો મારો સ્થાન (મારો મર્તબો) હંદથી વધારે આગળ વધારશો નહીં. મારા

સંબંધમાં અતિરેક દાખવશો નહીં. હું અલ્લાહનો બંદો છું, એટલા માટે મને અલ્લાહનો બંદો અને તેનો રસૂલ જ કહેશો. તેને અલ્લામહ હાલી (૨૭) તેમની શાયરીમાં એવી રીતે વર્ણન કરેલ છે કે,

તુમ ઔરો કે માનિનું ઘોડા ન ખાના,
કિસી કો ખુદા કા ન બેટા બનાના.
મેરી હૃદસે ઝટપથ ન મેરા બળહાના,
બળહા કર બહુત તુમ ન મુજકો ઘટાના.
સબ ઈન્સાન હું જિસ તરફ વાં સરફગનદહ,
ઈસી તરફ હું મૈં ભી એક ઉસ્કા બનદહ.

એક બીજુ હઠીષમાં આપ (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું છે કે, તમે લોકો દીનની અંદર અતિરેક કરવાથી બચતા રહેજો. કેમ કે તમારી પહેલાની ઉમ્મતો દીનમાં અતિરેક કરવાને કારણો બરબાદ થઈ હતી. (મુસનાં અહમદ ૧/૨૧૫, ૩૪૭ અન્નસઈ ૨/૪૨ (૩૦૫૮) ઇબ્ને માજહ ૨/૧૦૦૮ (૩૦૨૮)

પરંતુ અફસોસ ! આજે મુસલમાનોએ આપના હુકમોને પીઠ પાછળ ઘકેલી દીઘેલ છે. અને ચુંદીઓ ઈસાઈઓના તરીકાઓ અપનાવી દીનમાં અતિરેક કર્તા થઈ ગયા છે અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની શાનમાં અનહંદ અતિરેક કરવાની કબાહત (બુરાઈ) તેઓમાં પેસી ગઈ છે. અને પોતાની બરબાદીનો સરંજામ સ્વયં પોતાના હાથે તૈયાર કરવા લાગ્યા છે.

૪) રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની તશીફઆવરી (આગમન) ની માન્યતા અને તાત્ત્વીમ (અદબ) માટે ઊભા થવું : મીલાદની મહેફિલોમાં લોકો એવો અકીદો (માન્યાતા) રાખી કિયામ કરે છે. (ઊભા થાય છે) કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) સ્વયં પોતે પદારે છે. જો કે, આ અકીદો શરીઅતની મૂળભૂત માન્યતાથી તદ્દન વિરુદ્ધ છે. કેમ કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) નું પવિત્ર શરીર આપ (સ.અ.વ.) ની વફાત બાદ આપના રોકાનો મુબારકમાં છે અને કયામત સુધી તેમાં જ રહેશે. અલ્લાહુતાલા ફરમાવે છે કે, પછી તમે લોકો ત્યારબાદ મરી જવાના છો અને ફરી કયામતના દિવસે બીજુવાર ઉઠાડવામાં આવશે.

(અલમુઅમિનૂન આયત નં. ૧૫/૧૫)

અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે કે, હું કયામતના દિવસે આદમની ઓલાદનો સરદાર હોઈશ અને સૌથી પહેલાં મારી કબ્ર ખુલશે અને હું સૌથી પહેલો શક્ષાઅત (ભલામણા) કરનારો હોઈશ. અને સર્વપ્રથમ મારી શક્ષાઅત કબૂલ કરવામાં આવશે. (સહીહમુસ્લિમ ૪/૧૭૮૨ (૨૨૭૮)

વળી એ તો પિચાર કરો કે, મીલાદ કરનારાઓ એક જ સમયે આખી દુનિયામાં ઠેકઠેકાણો મીલાદની મજલિસો ગોઠવતા હોય છે. હવે જો રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) દરેક મીલાદની મજલિસમાં પદારતા હોય તો એ બતાવો કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ના કેટલા શરીર છે ? અને કેટલી રૂહો છે ? કે એક જ સમયે આપ (સ.અ.વ.) દરેક મીલાદની મજલિસમાં શામેલ થઈ જાય છે ? તેનાથી તો રસૂલુલ્લાહના માટે અસંખ્ય રૂહો અને શરીરોનો વજૂદ હોવાની આવશ્યકતા રહે છે જે વાસ્તવિક રીતે ખોટી બાતલ કલ્પના છે. જેનો ખોટું હોવું દરેક સમજદાર બુદ્ધિશાળી સમજુ શકે છે. કહેવાનો હેતુ એ છે કે, અલ્લાહ સિવાય કોઈના માટે તાત્ત્વીમ અદબ

આદર ખાતર ઉભા થવું જાઈક નથી. અલ્લાહુતાલા ફરમાવે છે કે, વફ્ફુન્-લિલ્લાહિ-કાનિતીન. (સૂરાએ બકરણ) ફક્ત અલ્લાહુના માટે જ અદબ સાથે કિયામ કરો. (ઉભા થાવ)

અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) પણ પોતાની મુબારક તિનંગીમાં સહાબાઓને પોતાના આદર/સન્માન માટે ઉભા થવાની મનાઈ ફરમાવતા હતા. જેમ કે, અબુ ઉમામહ (રઝ.) થી રિવાયત છે કે, એક વખત રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) પોતાના હાથમાં લાકડી લઈને અમારી પાસે સમૂહમાં આવ્યા. અમે આપ (સ.અ.વ.) ને જોઈને ઉભા થઈ ગયા. તો આપ (સ.અ.વ.) એ નારાજ થઈને ફરમાવ્યું કે, જેવી રીતે અજમી (ગેરઅરબ) લોકો એકબીજાના આદર-અદબ માટે ઉભા થતા હોય છે એવી રીતે તમે લોકો મને જોઈને ઉભા ન થાવ.

(મુસ્નાદ-અહુમદ પ/રૂપત અબૂદાઉદ પ/૩૮૮ (પર૩૦))

હજરત અનસ (રઝ.) ફરમાવે છે કે, અમને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની સાથે સોથી વધારે મોહબ્બત હતી. પરંતુ અમને ખબર હતી કે આપ (સ.અ.વ.) ને જોઈને ઉભા થવું આપને જરાય પસંદ નથી અને તેમ કરવાની મનાઈ ફરમાવી હતી એટલા માટે આપ (સ.અ.વ.) ને જોઈ ઉભા થતા ન હતા.

(જામિઓતિમિઝી) પ/૮૦ (ર૭૫૪)

પ્રથમ ખતીફું હજરત અબુબકર સિધીક (રઝ.) એકવાર મજલિસમાં આવ્યા. તેમને જોઈને એક માણસ તેમનો સન્માન કરવા ખાતર ઉભો થયો તો આપ (રઝ.) નારાજ થઈ બોલ્યા. ઈન્જનનબિચ્ચય (સ.અ.વ.) નહા અન-કા. અર્થાત રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ આમ કરવાની મનાઈ ફરમાવે છે.

(રવાહુ અબૂદાઉદ ઈસ્લામી ખુતબાત ૧/કૃપ૪)

એક વખત હજરત અમીર મુઆપિયહ બહાર નીકળ્યા, તો ત્યાં બે માણસો ઈબ્બાનબિનજુબેર તેમજ ઈબ્ને આમિર હતા. આપ (રઝ.) ને બહાર નીકળતા જોઈ ઈબ્નેઅામિર સન્માન આપવા ઉભા થઈ ગયા. અને ઈબ્નેજુબેર બેઠા રહ્યા. આ પરિસ્થિતિ જોઈ હજરત મુઆપિયહએ ઈબ્નેઅામિરને કહ્યું, બેસી જાવ, કેમ કે મે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ને બોલતાં સાંભળેલ છે કે, જેને એ વાત પસંદ હોય કે લોકો તેના માટે ઉભા થાય અથવા તેની સામે ઉભા રહે તો તે માણસ પોતાનું ઠેકાણું જહનનમની આગમાં બનાવી લે. (રવાહુઅબૂદાઉદ પ/૩૮૮ (પર૨૮))

તિમિઝી પ/૮૦ (ર૭૦૦) (આ હદીષ હસન છે)

આ માન્યાતા વિશે એક બીજા દ્રષ્ટિકોણથી વિચાર કરીએ, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે કે, અલ્લાહુતાલાના અમૂક ફરિશતાઓની જમીન ઉપર ફરતા હોય છે. અને મારી ઉમ્મતના દુરુદ-સલામ મારી પાસે પહોંચાડે છે. (મુસ્નાદઅહુમદ ૧/૩૮૭-૪૪૧-૪૫૨, સુનન નસઈ ૧/૧૫૦ બાબુતસ્લીમિઅલજન-બિચ્ચય (૧૨૮૩) સુનન દારમી ૨/૩૧૭ કિતાબુર્કાઈક બાબકીફ ઝલિસ્સલાતિ અલજનબિચ્ચય (સ.અ.વ.).).

ઉપરોક્ત હદીષથી માલૂમ થયું કે, અલ્લાહુતાલાએ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની ઈજ્રકત વધારવા એવા ફરિશતાઓ મુકર્ર કરેલ છે જે સમગ્ર દુનિયામાંથી દુરુદ અને સલામની ભેટસોગાણો આપ (સ.અ.વ.) ની પાસે પહોંચાવતા રહે છે. પણ લોકોએ આપ (સ.અ.વ.) ની કેવી ઈહાનત (માનહાની) કરી કે એવી

માન્યતા રાખવા લાગ્યા કે રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) દરેક જગ્યાએ હાજરી આપે છે. એવી રીતે આપને સેવા લેનારના બદલે સેવક બનાવી દીધો. અને પછી એવી વાહિયાત માન્યતા રચી લીધી કે, અમૃક સિક્કાઓના પતાસા મંગાવી અમૃક મુલ્લાઓને જમા કીર લેશું અને મીલાદની મહેફિલ રચી રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) ને બોલાવી લેશું. પછી ભલે ને મનફાવે તેવી બિદાતો, બુરાઈઓ તે મહેફિલમાં આચરાતી હોય, તેમજ તેમાં મર્દોની સાથે ઓરતો પણ સંયુક્ત રીતે શામેલ થતી હોય અને શરીઅત પિરદ્વજ વાતો હોય તો પણ આપ (સ.આ.વ.) તેમાં જરૂર પદારશો. (ઇજના-લિલાહિવર્ષિજના-અલેહિરાજેઝન)

૫) ખોટી રિવાયતો અને તથાકથિત કિસ્સાઓનું વર્ણન : ઇદેમીલાદની આવી મજલિસોમાં સામાન્ય રીતે ખોટી અને આપમેળે બનાવેલી રિવાયતો હદ્દીઓ બચાન કરવામાં આવે છે અને તથાકથિત કિસ્સાઓ ઘટનાઓ બચાન કરવામાં આવે છે. આવા જૂઠા બનાવી કાઢેલા કિસ્સાઓનું આછો નમૂનો જોવું હોય તો રસૂલેરહમત પુસ્તકના પાના નં. ૨૮-૫૮ ઉપર મૌલાના અબુલ્કલામ આગાંડ રહ. નો લેખ વાંચી લેશો. જો કે, એવી રિવાયતો પિશે રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) એ તદ્દન સાફ શાબ્દોમાં ફરમાવી દીધેલ છે કે,

માણસને જૂઠો બનવા માટે એટલું પૂરતું છે કે દરેક સાંભડેલી (ઘડમાથા વગરની) વાતો બચાન કરે. રવાહુમુસ્લિમ ૧/૧૦ (૫)

હજરત ઉમર બિન ખત્તાબ અને અબુલ્લાહ બિનમસઉદનો બચાન છે કે, માણસને જૂઠ બોલવા માટે એટલું પૂરતું છે કે જે કંઈ સાંભળે તેને બચાન કરી દે. (રહવાહુમુસ્લિમ ૧/૧૧)

અન્ય એક હદ્દીઓમાં અલ્લાહનાં રસૂલ (સ.આ.વ.) ફરમાવે છે કે, જે મારા ઉપર ખોટું, જૂઠું બોલે અને મારા વતી એવી વાત બચાન કરે જે મેં નથી બચાન કરી એવો માણસ પોતાનો સ્થાન જુનનમમાં બનાવી લે.

(બુખારી ૧/૨ (૩૦) મુસ્લિમ ૪/૨૨૮ (૩૦૦૪) અબૂદાઉદ ૪/૬૩ (૩૬૫૧)

૬) ફરજિયાત ઈબાદતો છૂટી જવી : મીલાદુન્નબીના જલ્સા જૂલૂસના લીધે ઘણા લોકો ફરજ અને વાજિબ ઈબાદતોને છોડી દે છે અને નમાઝ પિ. ને એકબાજુ મૂકી દઈ સ્ટેજ, ગેઇટ, થાંબલાઓ પિ. સજાવવા તેમજ લાઈટ ડેકોરેશન, જૂલૂસની તૈયારીઓમાં મશાગુલ રહે છે. જે ઘણી જ નુકસાનદાયક બીના અને મોટો ગુનાહ છે.

૭) સ્ત્રીપુરુષોનો મેળાવડો : મીલાદુન્નબીના જૂલૂસોમાં અને મેહફિલોમાં મર્દો ઓરતો શામેલ હોય છે જેના કારણે બેશરમી બેહયાઈનો બજાર ગરમ હોય છે. અને શરાફત - તેમજ શુદ્ધ ચારિત્રના લીરા ઉડતા નજર આવે છે.

૮) બેન્ડવાજનો ઉપયોગ : ઇદેમીલાદના ઘણા ખરા જૂલૂસોમાં બેન્ડવાજ તેમજ અન્ય ગમ્મત ગુલાલના અમાન્ય સાધનોનો ઉપયોગ થાય છે જે શીરઅતના મિજાજથી મેળ નથી ખાતા અને કુર્અન તેમજ નબી (સ.આ.વ.) એ તેના પર પ્રતિબંધ ફરમાવ્યું છે છતાં પણ લોકો અજ અને ખવાબ સમજુ આવી હરામ વસ્તુઓનો ઉપયોગ કરતા હોય છે.

૯) ખોટો ખર્ચ અને ઘન વેકફવું : આ જલ્સાઓમાં અફણક ખોટો ખર્ચ કરવામાં આવે છે અને ખોટો ખર્ચ કરનારા શૈતાનના ભાઈ છે ! (સુરાએ-ઇસરાઅ ૨૭)

ઈદેમીલાદમાં રાજકારણ

આ ઈદેમીલાદના જૂલૂસને આજે એક રાજકારણીય કાર્ય બનાવી લેવામાં આવ્યું છે. ધણા ખરા શહેરો અને ગ્રામ્ય પિસ્તારોમાં ઈદેમીલાદના જલ્સા જૂલૂસનું નેતૃત્વ કોઈ રાજકારણી લીડર મહાશયને સૌપાય છે. તેમની સરભરા પાછળ એક તગડી રકમ ખર્ચ કરી નાખવામાં આવે છે અને આ બિનમુસ્ટિલમ મહાશયના મોઢે પૈગમ્બર સાહેબના જીવનચરિત્ર બાબતના પ્રશંસનીય શબ્દો તેમજ મુસ્ટિલમો પિશે હમદર્દીના ઠાલા શબ્દો સાંભળી આમ મુસ્ટિલમો ઓમ સમજે છે કે આ તો અમારા ખૂબ જ હિતેચું લાગણીશીલ લીડર છે. જો અમે તેમને વોટ (મત) આપીશું તો અમારી સમસ્યાઓનું નિરાકરણ થશે. જો કે વાસ્તવમાં એવું ભાગ્યે જ બને છે - પ્રધાનપદ મળ્યા પછી આ મહાશયને ન તો મુસ્ટિલમો યાદ રહે છે ન તેમની સમસ્યાઓ.

મીલાદુન્નબીના જૂલૂસોમાં કોમીએકતાનો દાખલો બેસાડવા માટે બિનમુસ્ટિલમ અને બેટીન લોકોને અગ્રહોળમાં રાખવામાં આવે છે. પરંતુ પિચાર થાય છે કે, એક બિનમુસ્ટિલમ અને તેને ઈદેમીલાદુન્નબીના જૂલૂસની આગેવાની ? એટલે કે અબૂજહલ અને અબુલહબના હાથમાં સીરતુન્નબીના જલ્સાનું પ્રમુખસ્થાન ? સમજમાં નથી આવતું મુસલમાનની આત્માનો અવાજ અને તેની ગેરત કેવી રીતે આવવું સહન કરે છે.

હીકીકતમાં આવા જલ્સાઓ જૂલૂસો કોઈ ઈસ્લામ અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની સાથે મોહબ્બત જાહેર કરવાનો સાધન નથી પણ એક રીતે પોતપોતાનું સ્વાર્થ સાધવાનું સાધન બનાવી લેવામાં આવ્યું છે. તેના લીધે મુસલમાનોની ઈસ્લામી રાજકીય-આર્થિક અને સામાજિક કાર્યકીર્દી પણ ઘવાય છે.

વાચકમિત્રો ! રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની (સીરત) જીવનચરિત્રને મોસમી ન બનાવો આપ (સ.અ.વ.) ની જિંદગીના હાલ સાંભળવા તથા પઢવામાં કોઈ વાંધો નથી પણ આપ (સ.અ.વ.) ની સત્યસીરત એટલી સાંભળો કે જેથી જેટલું સાંભળીએ તેટલું અમલ થઈ શકે. આપના જીવનનો એકએક પ્રસંગ અમારી નજરો સામે રહેવું જોઈએ અને તે પ્રમાણે જ અમારું અમલ હોવું જોઈએ. પરંતુ તેને એક નક્કી દિવસે અને નક્કી મહિનામાં જ જાણવા તેમજ બચાવ કરવા ખાસ (અગત્ય) ન બનાવો. કેમ કે, રસૂલ (સ.અ.વ.) ની સીરતેનબવીને પઢવું એ મોસમી વસ્તુ નથી.

એવી જ રીતે હમેશા સુન્નત તરીકાનું દર્દું સલામ (આપ સ.અ.વ.) ને મોકલવું જોઈએ તેના માટે પણ કોઈ ચોક્કસ દિવસ નક્કી નથી પરંતુ પૂરો વરસ દરેક ટાઈમે વારંવાર પઢવું જોઈએ. કેમ કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે કે, જે મારા ઉપર એક વખત દર્દું મોકલ્શો અલ્લાહ તેની ઉપર દશ રહમતો ઉતારશે. (મુસનણ-અહુમદ ૩/૧૦૨ સહીહમુસ્ટિલમ ૧/૩૦૯ અબુદાઉદ ૨/૧૮૪ તિર્મિઝી ૨/૩૫૫)

કુઅનિશારીફમાં અલ્લાહતાલા ફરમાવે છે કે, “નિઃશંક અલ્લાહતાલાએ તેના ફરિશતાઓ નબી (સ.અ.વ.) ઉપર દુર્દું મોકલે છે. હે ઈમાનવાળાઓ તમે પણ તેમની ઉપર દુર્દું સલામ મોકલો. અલ્લાહુમ્મ-સલિલ-વસલિલમ-અલેહિ. અલ્લાહ-તાલાલા સહીહ દીન હાસલ કરવાની હિદાયત અતા ફરમાવે. આમીન

મોહબ્બતે રસૂલ (સ.અ.વ.)

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની સાથે મોહબ્બત રાખવી દરેક મુસલમાન ઉપર વાજિબ અને જરૂરી છે. કેમ કે તેના પિના કોઈ મુસલમાન થઈ શકતો નથી.

હક્કરત અબૂહુરૈરહ (રઠિક.) ફરમાવે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું કે, તે હસ્તીના સોગંદ જેના હાથમાં મારી જાન (જીવ) છે તમારામાંથી કોઈ મોભિન થઈ શકતો નથી. જ્યાં સુધી હું તેને તેના બાપ અને બેટાઓ (ઓલાદ) કરતાં વધુ પ્રિય ન હોઉં. (બુખારી ૧/૫૮) (૧૪)

હક્કરત અનસ (રઠિક.) ફરમાવે છે કે, તમારામાંથી કોઈ ત્યાં સુધી મોભિન નથી જ્યાં સુધી તેની ઓલાદ (તેના) બાપ તેમજ તમામ લોકો કરતાં તેને પ્રિય ન બની જાઉ. (બુખારી ૧/૫૮)

હક્કરત અનસ (રઠિક.) ની બીજી રિવાચતમાં છે કે, કોઈ બંદો ત્યાં સુધી મોભિન નથી બની શકતો. જ્યાં સુધી હું (હ. મુહમ્મદ સ.અ.વ.) તેના માલસામાન (દૌલત) તેના બાપ-બેટાઓ તેમજ તમામ લોકો કરતાં પ્રિય ન બનું.

(સહીહ મુસ્લિમ ૧/૫૭ (૪૪)

એટલે કે, જ્યાં સુધી કોઈના દિલમાં અલ્લાહ અને રસૂલ (સ.અ.વ.) ની સાથે મોહબ્બત બીજાની સાથે મોહબ્બતની સરખામણીમાં સર્વોપરી ન હોય ત્યાં સુધી તેને દ્યાનની લિજજત અને તેની મીઠાશ હાસલ નહીં થાય.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) નો ફરમાન છે કે, જે વ્યક્તિતમાં ત્રણ વસ્તુઓ સમાચેલી હશે. તેને દ્યાનની લિજજત અને મીઠાશ મળશે. (૧) તેની નજરમાં અલ્લાહ અને રસૂલ (સ.અ.વ.) સૌથી વધુ પ્રિય હોય (૨) તે કોઈની સાથે મોહબ્બત રાખે તો ફક્ત અલ્લાહ માટે મોહબ્બત રાખે (૩) ત્રીજી વસ્તુ એ કે, તે કુફ્ઝથી છૂટકારો મેળવ્યા બાદ ફરીવાર તેની તરફ પાછા વળવા (પિચાર માત્ર) થી એવી નફરત કરે જેવી રીતે આગમાં કૂદી પડવાને નાપસંદ કરે છે. (સહીહ મુસ્લિમ ૧/૫૫)

એટલા માટે દરેક મુસલમાનનો દિલ અલ્લાહ અને રસૂલની મોહબ્બતમાં તરબોળ હોવું જોઈએ, પરંતુ અહીં સવાલ એ છે કે, એવી કઈ અસલી મોહબ્બત છે કે જેને દ્યાનનો એકભાગ કહેવામાં આવેલ છે ? અને જેના પિના કોઈ વ્યક્તિ મુસલમાન નથી બની શકતો ? શું તેના માટે મનજાવે તે અમલને મોહબ્બતે રસૂલ કરાર આપી શકાય ? અથવા તો તેનો કોઈ તરીકો, કોઈ માપદંડ અથવા કોઈ નિશાની કિતાબ અને સુન્નતમાં જણાવવામાં આવેલ છે ?

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) સાથે સાચી મોહબ્બત આપની તાબેદારી છે. જેમ કે આપનો ફરમાન છે કે, જે મારી સુન્નત (રસૂલના ફરમાનો) ની સાથે મોહબ્બત રાખે તેને મારી સાથે મોહબ્બત છે. અને જેને મારી સાથે મોહબ્બત હોય તે જન્નતમાં મારી સાથે હશે. (મિશકાતુલ મસાબીહ ૧/૫૨ તુહફતુલઅહવાજી ૩/૩૭૮)

ઉપરોક્ત હદીષો દ્વારા સાફ માત્રમ પડ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની

સુન્નતો અને આપની હૃદીખોની સાથે મોહબ્બત રાખવી અને તેને જીવનકર્મ બનાવવું, તેનો અભ્યાસ કરવો, તેની તાલીમ આપવી, અને તેની ઉપર સ્વયં અમલ કરી બીજાઓને પણ અમલ કરાવવા પ્રોત્સાહિત કરવું અને તેનો પ્રચાર/પ્રસાર કરવા મહેનત કરવી એ જ આપની સાથે મોહબ્બત કરવી છે અને આપની સુન્નતો સાથે મોહબ્બત કરનારને જન્નતમાં આપની નિકટતા મેળવવાનો લ્હાવો મળશે.

અને જો કોઈ આપની હૃદીખ મુખારક અને આપની સુન્નતોની સાથે પ્રેમ નથી કરતો પણ તેનાથી ધિપરીત આપ (સ.અ.વ.) ના ફરમાનોને છોડી દઈ બીજાના કોલ, કથન ઉપર અમલ કરે છે અને દીનમાં નવા ઘડાયેલા અમલો સાથે મોહબ્બત કરે છે તેવો માણસ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ને ચાહવામાં સાચો નથી (દંભી છે) એક અરબી શાયરે સાચું કહ્યું છે.

તરજુમો : તુ અલ્લાહની નાફરમાની કરે છે છતાં તેની સાથે મોહબ્બત રાખવાનો દાવો કરે છે ?

મારા રબની કસમ ! તર્ક બુદ્ધિ પ્રમાણે આ ઘણી આશ્ર્યકારક બાબત છે.

જો તું સાચી મોહબ્બત કરનાર છો તો (તુ ફરમાબરદાર) હુકમોને માનનારો બંદો બની ગયો હોત. તેમાં કંઈ શાંકા નથી કે દરેક પ્રેમી તેની પ્રિયતમની તાબેદારી કરનારો હોય છે.

માલૂમ પડયું કે, રસૂલ (સ.અ.વ.) સાથે સાચી મોહબ્બત આપની તાબેદારી કરવામાં છે. એટલું જ નહી પણ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની તાબેદારી કર્યા ધિના અલ્લાહનો રાજુપો પણ હાસલ થઈ શકતો નથી. અલ્લાહતઆલાનો ફરમાન છે કે કુલ-ઈન-કુન્તુમ-તુહિબ્બૂનલ્લાહ-ફતબિઉની-યુહબિબ્કુમુલ્લાહુ-વયર્ઝિફર્લકુમ-જુન્નુબકુમ-વલ્લાહુ-ગફુર્રેહીમ. (આલેઇઝાન-૩૧)

હે નબી ! આપ મુસલમાનોને કહી દો કે, જો તમે અલ્લાહની સાથે મોહબ્બત રાખો છો તો મારી તાબેદારી કરો (તો) અલ્લાહતઆલા તમને ચાહનારો બનાવી લેશો અને તમારી ભૂલો (ગુનાહો) ને માફ ફરમાવશો. અલ્લાહ પાક ઘણો જ માફી આપનાર અને ઘણો જ રહેમ કરનારો છે.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની સાથે મોહબ્બતના નમૂનાઓ જેવા હોય તો આપના તાબેદારો સહાબાઓ (રઝિ.) ના જીવનચરિત્રનો અભ્યાસ કરો.

હજરત આઈશાહ (રઝિ.) થી રિવાયત છે કે, એક સહાબી રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) પાસે આવ્યા અને પૂછ્યું કે, હે અલ્લાહના રસૂલ ! (સ.અ.વ.) હું આપને મારા જીવ તેમજ મારા કુટુંબીજનો (બાળકો અને પતની) કરતાં પણ વધારે ચાહું છું. મારા ઘરમાં મારા બાલ-બચ્ચાઓની વચ્ચે હોઉં છું ત્યારે ત્યારે આપને ચાદ કરું છું અને જ્યાં સુધી આપના દર્શન ન કરી લઉં ત્યાં સુધી મારા જીવને શાન્તિ (નિરાંત) નથી મળતી. એટલે બધાને પડતો મૂકી આપની પાસે દોડયો આવું છું. અને આપના દીદાર કરવાનો લ્હાવો મેળવી લઉં ત્યાર પછી જ રાહત મળે છે. પણ જ્યારે મારી મૌતને ચાદ કરું છું તો મને ખ્યાલ આવે છે કે, જન્નતમાં તો આપનો ઘણા જ ઉચ્ચય સંકુલમાં

નબીઓની સાથે સ્થાન હશે અને જો અલ્લાહુતાલા મને જન્મત નસીબ ફરમાવે તો કર છે કે, આપના દીદાર ન થાય (કેમ કે અમારો સામાન્ય સંકુલમાં સ્થાન હશે) તેના ઉપર અલ્લાહુતાલાએ આ આયત ઉતારી.

વમે-યુતિઈલાહ-વર્સૂલ-ફઉલાઈક-મઅલ્લાજીન-અન્ઝામલ્લાહુ-અલેહિમ-મિનજનબિચ્ચીન-વસિદ્દી-કીન-વરશુહુદાઈ-વર્સાલિહીન-વહસુન-ઉલાઈક-રફીકા. (સુરએ નિસાઅ ફલ)

અર્થાત્ : જે લોકો રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની તાબેદારી કરે તેઓ એ લોકોની સાથે હશે જેમની ઉપર અલ્લાહુતાલાએ પોતાનો ઈનામ વરસાવેલ છે (એટલે કે) તે નબીઓ - સાચા સિદ્ધિકો શહીદો તેમજ સંત સાલેહીનની સાથે (હશે) અને તે (બધા) શ્રેષ્ઠ સાથીદારો છે. (તફસીરઈબ્નેક્ષીર ૧/૫૨૩)

જોયું ! તેમને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની સાથે કેવી મોહબ્બત હતી ? તેમના નીકટજનો કુટુંબીજનો હોવા છતાં આપ (સ.અ.વ.) ની મોહબ્બત દિલમાં ઓછી થતી ન હતી અને જ્યાં સુધી આપના દર્શન ન કરી લેતા, ત્યાં સુધી મનજે કરાર મળતો ન હતો. એટલે જ અલ્લાહુતાલાએ ઉપરોક્ત આયતો ઉતારી ફરમાવ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની નિકટતા આપના દીદારનો લહાવો મેળવવા ઈરછો છો તો તેના માટે અલ્લાહ અને તેના રસૂલ (સ.અ.વ.) ની તાબેદારી કરો.

મોહબ્બતે રસૂલનો એકબીજો સચોટ નમૂનો જોવો હોય તો સર્દિ બિનમુઆજ (રફીક.) ના તે શબ્દો જે જંગેબદ્રના મોકા ઉપર તેઓએ રસૂલેકરીમ (સ.અ.વ.) ની જિદમતમાં અરજ કરી ફરમાવ્યા હતા કે, “હે અલ્લાહના રસૂલ (સ.અ.વ.) અમે આપની ઉપર ઈમાન લઈ આવ્યા છીએ, અમે આપને સાચો માની ગવાહી આપી છે કે જે કંઈ આપ લઈને આવ્યા છો તે બધું સત્ય છે. તેને અમારી વાણી વર્તન દ્વારા સ્વીકારી વાયદો નિભાવવાનું વચન આપેલ છે, આપ અલ્લાહના રસૂલ છો માટે જે કંઈ આપને નિર્ણય લેવાનો ઈરાદો હોય તેની પહેલ કરો. તે હસ્તીના સોગંદ જેણો આપને સરચાઈની સાથે ઉતારેલ છે, જો આપ (સ.અ.વ.) અમને સાથે રાખી સમુદ્રમાં કૂદી જવાની હાકલ કરશો તો અમે તેમાં આપની સાથે કૂદી પડવા તૈયાર છીએ. અમારામાંથી એક માણસ પણ (તેમ કરવામાં) પાછળ નહીં રહે. અમને લેશમાત્ર કોઈ સંદેહ અથવા ખચકાટ દુશ્મનની સાથે ટકરાવવામાં (મુકાબલો કરવા માટે) નહીં થાય. અમે જંગ કરવા માટે મક્કમતા રાખનારા તેમજ લડવામાં બહાદુર મર્દ છીએ. શક્ય છે અલ્લાહુતાલા અમારા થકી આપને વીરતાના એ જોહર દેખાડે કે જેનાથી આપના નયનોને ઠંક પહોંચે. બસ ! આપ (સ.અ.વ.) અમને સાથે લઈ જાવ, અલ્લાહ બરકત આપે.”

આપ (સ.અ.વ.) ને એવો સંદેહ છે કે, અન્સારીઓ પોતાની એ ફરજ સમજે છે કે, તેઓ માત્ર તેમના દ્વારા (સર્કલ) માં મદદ કરવા પૂરતા છે. તો હું અન્સારીઓ વતી આપને જણાવું છું કે, આપ (સ.અ.વ.) જ્યાં પણ ઈરછો ત્યાં (અમને) લઈ જાવ. અને આપ જેની સાથે પણ સંબંધ બાંધવા ઈરછો તેની સાથે બાંધો તેમજ જેની સાથે આપ ઈરછો તેનાથી સંબંધ તોડી નાખો, આપ અમારો જે કંઈ માલ ખર્ચ કરવા

ચાહો તે સ્વીકાર કરી લો અને જે કંઈ પરત કરવા ચાહો તે પરત કરી દો. પરંતુ અમારી ખુશબન્સીબી (અહોભાગ્ય) પરત કરેલા માલ કરતાં આપનો સ્વીકાર પામેલ માલમાં છે. આ મામલામાં આપનો જે પણ નિર્ણય હશે તેને અમે સ્વીકારીશું. અલ્લાહની કસમ ! જે આપ બર્કેગમાદ (એક સ્થળ) સુધી જવા પહેલ કરશો તો અમે ત્યાં પણ આપની સાથે જવા તૈયાર છીએ અને જે આપ અમને સાથે લઈ સમુદ્રમાં ઝંપલાવવાનું દીર્ઘશો તો અમે તેમાં પણ ફૂદી પડવા તૈયાર છીએ.

આપની સાથે સાચી મોહબ્બત સમજવા માટે હજરત મિકદાદ (રિઝ.) ના શબ્દો જે તેઓએ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની જિદમતમાં અરજ કરી ફરમાવ્યા હતા તેને જોઈએ.

હે અલ્લાહના રસૂલ (સ.અ.વ.) અલ્લાહુતાલાએ આપને જે રસ્તો બતાવ્યો છે તેની ઉપર આગળ વધો. અમે આપ (સ.અ.વ.) ની સાથે છીએ અલ્લાહની કસમ ! આપને અમો એવી વાત નહીં કહીએ બની દ્વારા મુસા (અ.સ.) ને કહેલ હતી કે, દીક્ષાદુર્ભાગ-અન્ત-વ-રબ્બુક-ફકાતિલા-દીજના-હાહુના-કાઈદૂન (અલમાઈદહ-રજ) (તમે અને તમારો રબ જાવ, અને લડો. અમે તો અહીં બેઠા છીએ) પણ અમે તો કહીએ છીએ આપ (સ.અ.વ.) અને આપના પરવરદિગાર સાથે ચાલો, અમે આપની સાથે છીએ. તે હસ્તીના સોગંદ જેણે આપને સરચાઈની સાથે ઉતારેલ છે, જે આપ અમને બર્કેગમાદ (એક જગ્યાનું નામ) સુધી લઈ જાવ, તો અમે લડતાં લડતાં ત્યાં સુધી આપની સાથે ચાલશું.

સાચી મોહબ્બત જોવી હોય તો ઓહણના બે તરણા નવચુવાનોનો તે બનાવ ચાદ કરો કે, જ્યારે બે અન્સારી તરણા નવચુવાનોએ સાંભળ્યું કે, અબુજહલ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની પિતૃદ્વારા અપમાનજનક બુરું ભલું બોલે છે તેથી તેઓ (ઉશ્કેરાઈ જઈ) અબુજહલના સગડ મેળવી તેને જોતાં જ કાળજાળ બની પોતાની તલવારો ચમકાવતા ફૂદી પડ્યા અને અબુજહલનો કામ તમામ કરી (કતલ કરી) ને જ શ્વાસ લીધો.

આ જંગમાં હજરત અબુ દુજાનાહ અન્સારી, તલ્હાબિન ઉદ્દેશુલ્લાહ, સૈથિદુશુહદાઅ હજરત અમીર હમડા બિન અબુલમુતલિબ, અલીબિન અબીતાલિબ, અનસબિનનજર અને સાદબિન અરબીઅ (રિઝ.અ.) ની વીરગાથાઓ અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ઉપર સર્વસ્વ સમર્પણ કરવાના અજોડ કારનામાઓ જે દીસ્લામી તવારીખમાં આલેખાયેલા છે તેનો અભ્યાસ કરો તો ખબર પડે કે મોહબ્બતે રસૂલ કોને કહેવાય.

હિજરતની રાત્રે હજરત અલી(રિઝ.) નું જાન જોખમની પરવાહ કર્યા ધિના આપના બિસ્તર ઉપર સૂધી જવું, હિજરતની મુસાફરીમાં હજરત અબુબકર સિદ્દિક (રિઝ.) નું આપની સાથે રહી ડગલે અને પગલે આપની સુરક્ષા ખાતર આપની પ્રેમભાવ સાથે ટેખરેખ રાખવી, શરાબ હુરામ થવાનો હુકમ નાઝિલ થતાં ઘડીભરમાં સહાબાઓ દ્વારા શરાબ ત્યાજુ અને સૂરજામ અને મટકાઓ ફોડી નાખવા, અને પરદો કરવાનો હુકમ મળતા અન્સારી ઓરતો દ્વારા પરદો કરવાની એવી સાચવણી અને પાબંદી કરી બહાર નીકવું જાણો કે, તેમના માથા ઉપર પક્ષીઓ બેઠા હોય ! અનસ બિન

માલિકને શાકભાજુમાં દૂધી એટલા માટે પસંદ હતી કે આપ (સ.અ.વ.) ને દૂધી પસંદ હતી ! અને દૂધી સાથે વાત કરતા કે હે દૂધી તું રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની પ્રિય વસ્તુ છો એટલા માટે હું પણ તને પસંદ કરું છું. (તિર્મિઝી)

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ) સાથે સહાબાઓની મોહબ્બતનો અંદાજ કાઢવો હોય તો ઉર્વહબિન મસ્તઉદનો તે બચાન પઢો જે સુલહ હુદૈખિયહના બનાવ વખતે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની પાસે થઈને પોતાની કોમમાં જઈને બોલ્યો હતો કે,

હે મારી કોમના લોકો હું ઘણા સુલતાનોના દરબારમાં ગયો છું. હું કેસર અને કિસરાની પાસે પણ ગયો છું અને નજારીની પાસે પણ ગયેલ છું. પણ અલ્લાહની કસમ મેં કોઈ બાદશાહને એવો નથી જોયો કે તેની પ્રજા તેને માનવાવાળા લોકો તેની એવી તાત્ત્વિક (આદર સંભાન) કરતા હોય જેવી મુહમ્મદ (સ.અ.વ.) ની તાત્ત્વિક તેના માનવાવાળા કરે છે.

ખુદાની કસમ ! જો મુહમ્મદ (સ.અ.વ.) થૂકે તો તેમનો થૂક કોઈનકોઈ માનનારાઓના હાથમાં ઝીલી લેવામાં આવે છે અને તેને પદિત્ર પ્રસાદ માની પોતાના શરીર ઉપર લગાવી લેવામાં આવે છે. જ્યારે (મુહમ્મદ સ.અ.વ.) કોઈ હુકમ આપે છે તો તેમના હુકમને પૂરો કરવા માટે તેમના માનનારાઓ પડાપડી કરતા હોય છે. જ્યારે તેઓ વુઝૂઅ કરે છે ત્યારે તેમના વુઝૂઅનો પાણી ઝીલવા માટે એવી પડાપડી કરે છે કે તે પાણી હાસલ કરવા માટે અંદરોઅંદર લડવા ઝગડવા લાગે છે. અને જ્યારે તેઓ વાત કરે છે ત્યારે લોકો તદ્દન પોતાની વાતને ધીમી કરીને ખામોશ થઈ જાય છે અને તેમના માન સંભાન ખાતર આપ (સ.અ.વ.) ની સામે એકીટશે નજર નથી મિલાવી શકતા.

ખૂલાસો એ કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) ની સાથે મોહબ્બત કરવાની શર્ત એ છે કે, અકીદહ-માન્યતા-શ્રદ્ધાઓ-ઇબાદતો તેમજ દરેક માભલાઓ-વ્યવહારો ચારિત્ર, સ્વભાવ, આદત, પહેણેશ, (શકલ-સૂરત (દેખાવ) ખાવાપીવામાં તેમજ વર્તન હાવભાવ તમામ કામોની અંદર આપની તાલીમ ઉપર અમલ કરવામાં આવે. અને હરઘડી આપની મહાનતા, આપની મોહબ્બત દિલની અંદર રહેવી જોઈએ. અને આપની લાવેલ શરીરઅતની સુરક્ષા કરવા માટે સધળી વસ્તુ કુરબાન કરી દેવા તૈયાર રહેવું જોઈએ.

અને, લકદ-કાન-લકુમ-ફી-રસૂલિલ્લાહિ-ઉસ્વતુન-હસનાહ પ્રમાણે અમલ હોવા જોઈએ કે જેથી કોઈપણ માભલામાં બિદાત (નવા કામો) ઉપર અમલ તેમજ સુન્નત ફરમાનેનબ્દીથી વિમુખ ન થવાય.

કેમ કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) એ સુન્નતથી વિમુખ થનારાઓ માટે ગંભીર ચેતવણી ઉચ્ચારેલ છે. એક હંદીખમાં છે કે આપ (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું કે,

મારી તમામ ઉમ્મત જન્નતમાં દાખલ થશે પણ જે ઈન્કાર કરે

લોકોએ પૂછ્યું, ઈન્કારી એટલે શું ? આપ (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું, જે મારી તાબેદારી કરશે તે જન્નતમાં જશે અને જે મારી નાફરમાની કરશે તે ઈન્કારી છે. (અલબુખારી ૧૩/૨૪૮ (૭૨૮૦)

**અન-અબી-કતાદત (રાજી.) અનન-રસૂલલાહુ-અલૈહિ-વ-સલ્લમ-
સુઈલ-અન-સવ-મિ-ચવ-મિલ્દીધ-નયાનિ-ફકાલ “ફીહિ વુલિદતુ વ-ફીહિ
ઉન્જલ-અલચ્ય” (રવાહુ મુસ્ટિલમુન)**

હજરત અબૂ કતાદહ રાજી. સે રિવાયત હૈ કી રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.)

સે પૂછા ગયા કી સોમવાર કે દિન રોજહ કયું રખતે હૈ ?

તો આપ (સ.આ.વ.) ને જવાબ દિયા કી મેં ઉસી દિન (સોમવાર) કો
પેદા હુવા ઓર ઉસી દિન મુજ પર વહી ઉતરી. (મુસ્ટિલમ)

મજકૂરહ (ઉપરની) હદીષ ઓર ઈસ્કે સિવા બોહતસી સહીહ (પ્રમાણિત)
હદીષોસે યેહ બાત ખાબિત હૈ કી આપ (સ.આ.વ.) કી પિલાદત બા સાચાદત (જન્મ)
પીર (સોમવાર) કો હુદ્દ ઓર આપ (સ.આ.વ.) ઉસી દિન રોજહ રખતે થે ઓર જબ
કિસીને આપસે પૂછા કી આપ પીર કે દિન રોજહ કયું રખતે હૈ ? તો ખૂદ આપ
(સ.આ.વ.) ને ફરમાયા કી “મૈં ઈસી દિન પેદા હુવા” ઈદિમિલાદ - રસૂલુલ્લાહ
(સ.આ.વ.) કી પિલાદત કો લેકર હી મનાઈ જાતી હૈ ઓર ઈદ કે દિન રોજહ રખના
હરામ હૈ. (મુસ્ટિલમ) લેકિન યહાં તો રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.) ખૂદ રોજહ રખે હુયે હૈ.

અબ સવાલ યેહ પેદા હોતા હૈ કી રોજહ ઓર ઈદ દોનો કેસે જમા હો સકતે હૈ ?
જવાબ બિલજુલ વાત્રેહ (સ્પષ્ટ) હૈ કી યેહ રોજહ અલ્લાહ કે રસૂલકા દિયા હુવા હૈ
ઓર યેહ ઈદ (ઇદિમિલાદ) લોગો કી નિકાલી હુદ્દ હૈ. ઓર હર પોહ ચીજ જો
રસૂલુલ્લાહને ન દી હો ઓર લોગ અપની તરફ સે નિકાલ કર દીન, મજહબ કે નામ
પર જળ હૈ ઉસીકો બિદઅત (દીન મેં નયાકામ) કેહતે હૈન. જો આદમી કો જહનનમકા
મુંહ દિખાતી હૈ.

યહાં યહ બાત ભી ચાદ રખની ચાહિયે કી પીર (સોમવાર) કા રોજહ રખને કે
લિયે ભી રબીઉલઅવ્યાલ કા મહીના ચા ઉસી દ ચા ૧૨ તારીખ ખાસ નહીં હૈ. બલ્કે
યેહ હુકમ હર હક્કે (અઠવાડિયું) કે પીર (સોમવાર) કે લિયે હૈન.

ખુલાસહ યેહ હૈ કી ઈદકે દિન રોજહ રખના મના હૈ ઓર જબ રસૂલુલ્લાહ
(સ.આ.વ.) ને અપની પેદાઈશ કે દિન ખૂદ રોજહ રખખા હૈ તો ઈસકા સાફ મતલબ
યેહ હુવા કી યેહ દિન ઈદકા નહીં હૈ ઓર ઈસ દિન ઈદિમીલાદુન્નબી મનાના દુર્દસ્ત
નહીં હૈ.

રબ્બુલાલમીન ઉમમતે મુહમ્મદ (સ.આ.વ.) કો સહીહ બાત સમજને કી
તોઝીક અતા ફરમાએ. આમીન.

ઈસ્લામિક ઈન્ફોર્મેશન સેન્ટર

C/O. આનંદ હેર આર્ટ, હોટલ નુરાની પાસે,
ડાંડા બજાર, ભુજ - કરચ્છ.
મો. ૮૪૦૧૭ ૮૫૧૭૨